

Úvodní znělka - fotka

Pamětnice: (1.video) 0:18 - 0:32

“Viktorie Fajcová se teď jmenuju, za svobodna jsem se jmenovala Vajcová. A datum narození 19.1.1940” (14 s)

Aneta: Paní Fajcová vyrostla v Běšinech u Klatov. Její rodina vlastnila hostinec a řeznictví na návsi, kde také bydleli. Její tatínek byl řezník a maminka se starala o domácnost. (10 s)

Sára: V hostinci vyrostla společně se svými třemi sourozenci. Bratry měla velmi ráda a ještě v době dospělosti je finančně podporovala. Ze svého platu jim přenechávala část peněz, aby mohli dostudovat. (15 s)

Pamětnice: (1. video) 5:34 - 5:51

“ Já jsem jim to přála. Já jsem první rok, když jsem začala vydělávat, tak maminka mi sebrala vejplatu. Kluci potřebovali na školu peníze, že jo, tak máma mi sebrala vejplatu a nechala mi na vlak a na svačiny. A to druhý se všechno dávalo klukům. A skoro celý rok.” (17 s)

Marcela: Oba bratři se chtěli stát umělci a oba měli potíže dostat se na vysněnou školu. To se oběma nakonec podařilo. Bratr Josef Vajce v pozdějším věku vytvořil významnou sochu TGM na Hradčanském náměstí v Praze. Bratr Stanislav se stal malířem. (15 s)

Anet

┆Jedním z nejsilnějších momentů v jejím životě bylo, když rodiče mladé Viktorii domluvili sňatek s mladým mužem, kterého si sama nevybrala. Tento okamžik velmi ovlivnil její vztah s rodiči, na sňatek nepřistoupila a odstěhovala se ke své babičce. Do rodných Běšin se už nevrátila. (20 s)

Pamětnice: (1.video) 13:15 - 13:29

“Já jsem utíkala k tátovi , co se děje? Protože oni mi vůbec nic neřekli. A tak jsem letěla domů a táta říkal, Víťo, jestli to, tak máma, máma..prostě musíš si ho vzít”, (14 s)

Sára: Jedním s náročných momentů v životě paní Fajcové bylo, když dcera Dana nebyla přijata na školu z důvodu, že rodiče nebyli ve straně. (10 s)

Pamětnice: (1.video) 25:13 - 25:17

“ Dana chtěla jít na ekonomku, no, nedostala se. Nebyli jsme v KSČ.” (4 s)

Marcel: Když pracovala v mlékárnách, byl na pamětnici vyvíjen tlak, aby vstoupila do KSČ. Do strany nakonec nevstoupila a vyhozena nebyla. (6 s)

Pamětnice: (1.audio) 31:11 - 31:31

“Předseda ROH byl jeden pán a on říkal, Víťo, vstup do toho KSČ, budeš se mít dobře. Všechno ti dají, všechno budeš mít. Já jsem povídala, pane Havelka nevstoupim, protože já musím mít nějaký charakter” (20 s)

Anet: Paní Fajcová měla sen, podívat se na západ. Ve Vídni žili rodinní známí a tak je chtěla navštívit. To se zpočátku nedařilo. Po pěti letech, v roce 1983, se to nakonec povedlo a víza do Rakouska dostali. Jeli sami s manželem, bez dětí. Těm komunisté vycestovat nedovolili, aby měli jistotu, že se rodina vrátí zpět do Čech. (20 s)

Pamětnice: (2.audio) 0:04 - 0:30

“Pět let jsme čekali, pět let jsme žádali, aby jsme mohli na západ. My jsme tam měli známý od té tety, o kterou jsme se tady starali. A voni nás pozvali do té Vídně. Jeli jsme tam Vindobonou a bydleli jsme u strejdy a každý den jsme chodili na výlet do některýho muzea.” (26 s)

Sára: Ve Vídni se také dočkala svatby v kostele. Jejich rodinný známý zde působil jako kněz a tak se zde nechali s manželem znovu oddat. (7 s)

Pamětnice: (2.video) 8:30 - 8:48

“Oni nás pozvali do té Vídně. Tak jsme tam jeli na tři neděle a oni nás tam právě oddali. Strejda říkal, vy nejste oddaný v kostele...no nejsme. Tak já Vás oddám. Tak v tej Vídni jsme byli oddaný. To mě bylo pětatřicet let a dvě děti jsem měla” (18 s)

Marcel: Cesta přes hranice Československa nebyla v té době snadná. Na hranicích byly velké kontroly. Také návrat z Vídně byl velmi náročný. Vyslýchali je příslušníci veřejné bezpečnosti, neboť se setkali v zahraničí se svými krajany. (15 s)

Pamětnice: (2.audio) 2:36 - 3:05

“já jsem byla zaměstnanec národního výboru a tak jsem se musela hlásit, že jsme se už vrátili, že jsme v pořádku a na takovej výslech. Takovej mladej fracek mě tam vyslýchal. A ptal se mi, jak jsme se tam měli a co jsme dělali. A já jsem povídala vy se ptáte, jak jsme se měli? Ve Vídni? Já jsem povídala, to se mě ani neptejte. Dobře jsme se měli” (29 s)

Anet: V pozdějším věku, když zůstala sama, začala se věnovat pečení různých dortů na svatby a oslavy. Pečení jí přináší radost až do dnešních dnů, kdy dělá radost svému okolí krásně zdobenými perníčky. Také jí baví pletení ponožek, které pak rozdává. (15 s)

Sára: Paní Fajcová by chtěla vzkázat všem mladým toto: (5 s)

Pamětnice: (2.video)

10:30 - 10:43

“A to si važte, protože rodiče máte jen jedny a oni vás mají rádi. Ať je to tak, nebo tak, jsou to prostě rodiče. A už tím pádem, že Vás přivedli na svět, tak si jich musíte vážit.” (13 s)